

Kuulen

Säv. Ott Lepland
San. Risto Rantanen

Kuulen

Kuulen, taas taivaanrannan taa,
kuulen, kuin kauas kannattaa,
kuulen, kun tuuli kuiskuttaa,
kuulen.

Katson, kun alkaa hämärtää,
ootan, viel' valo hetkeks jää,
Kuulen, hämäräkin hengittää,
kuulen.

Kuulen, mi hiljaisuuteen jää,
kuulen, kun hetki hengittää,
mä kuulen, on sydän särkyvää.

Katso, niin sateenkaaren näät,
katso, on sillä kultaa päät,
kuulen, se on vain elämää,
kuulen.

Kuulen, mi hiljaisuuteen jää,
kuulen, kun hetki hengittää,
mä kuulen, on sydän särkyvää.

Varjoihin on tieni kadonnut,
sua kaipaen ja etsin silti viel',
on hiljaisuus tää vain –
äänes sun
sua ootan siell',
mä puolitien jo kuljin,
ääntäs kuule en.

Kuulen, mi hiljaisuuteen jää,
kuulen, kun hetki hengittää,
mä kuulen, on sydän särkyvää.

Kuulen, taas taivaanrannan taa,
kuulen, kuin kauas kannattaa,
kuulen, viel' tuuli kuiskuttaa,
kuulen ... vain.

Kuula

Kuula, mis räägib silmapiir,
kuula, kui kaugele ta viib,
kuula, mis tuulel öelda veel,
kuula.. nüüd.

Vaata, kui pimedus on teel,
oota, neis valgus püsib veel,
kuula, kuis hingab sinu maa,
kuula.. nüüd.

Kuula, mis vaikusesse jäi,
kuula, neid lihtsaid hetki vaid,
sa kuula, ka südamel on hää.

Kuula, sa vikerkaare häält,
vaata, ja sa peagi näed,
kuula, see elamise laul,
kuula.. vaid.

Kuula, mis vaikusesse jäi,
kuula, neid lihtsaid hetki vaid,
sa kuula, ka südamel on hää.

Varjudesse tee on mööda läind,
ma vaatan ja otsin ikka veel,
on vaikuses see võim
heliseda
sind ma ootan siin,
mis poolel teel, sa kuula
hüüdmäs on mu hää.

Kuula, mis vaikusesse jäi,
kuula, neid lihtsaid hetki vaid,
sa kuula, mu südamel on hää.

Kuula, mis räägib silmapiir,
kuula, kui kaugele ta viib,
kuula, mis tuulel öelda veel,
kuula.. nüüd.